

Da den Opgave, at sætte hver Afdeling i Stand til hurtigt at tilvejebringe Dækning i Terrainet, ikke lader sig løse ved Hjælp af Ingenieurparken, som vel er udstyret med de til Brystværns Opkastning fornødne Redskaber, men hvis Hovedsiemed er at sætte Hærens Hovedstyrke, med hvilken Parken følger, i Stand til at udføre de for dens Sikkring fornødne større fortificatoriske Arbejder, bestemte Krigsministeriet sig til at lade foretage Forsøg med Fodfolkspader.

I 1867 lod Ministeriet saaledes et mindre Antal Fodfolkspader anskaffe og prøve, deels for at overbevise sig om Spadens Styrke og deels for nærmere at søge afgjort, hvorvidt dens Nytte som Udrustningsgjenstand kunde ansees for at staae i et passende Forhold til den Forøgelse i Vægt, som derved vilde paaføres Soldaten, i hvilken Henseende oplyses, at Soldatens hele feltmæssige Udrustning af Mundering, Vaaben, Ammunition og Forpleining vilde ved Tilføielse af Spaden blive omtrent $3\frac{1}{2}$ pCt. tungere. Forsøgene fortsattes under Leirsamlingen i 1868, men det er dog først efter Udfaldet af forrige Aars Leirøvelser, hvor Fodfolkspaderne have været prøvede i et Antal af omtrent 1,600 Stykker, at man er kommen til klar Erkjendelse af denne Udrustningsgjenstands Betydning.

I sidstnævnte Leir vare nemlig alle 10 Leirbatailloner forsynede med Fodfolkspader, saaledes at Compagnierne erholdt dem i et Antal af 2 Stykker for hver Section eller 1 for hver 6 Mand, med Undtagelse af 2 Compagnier, der havde hver Mand forsynet med Spade. Desuden anstilledes enkelte Forsøg med en Bataillon, hvor hver Mand var udrustet med Spade.

Som Udbytte af disse Forsøg foreligger Afdelingernes eenstemmige Udtalelse om, at Fodfolkspaden bør indføres som Udrustningsgjenstand.

Forsøgene med den godtgjorde nemlig:

at Enkeltmand i 5—10 Minuter efter Jordens Bessaffenhed kan grave sig et Gul, hvori han vil finde fornøden Dækning, idet det opkastede Værn kan modstaae Guevæild fra faa Skridts Afstand;

at en Bataillon eller et Compagni med Spade for hver Mand i Løbet af 1 Qvarter kan skaffe sig fuld Dækning i Linieopstilling;

at Bedetter og Feltvagter i Løbet af 1 Qvarter kunne ved Hjælp af Spaden skaffe sig saavel Dækning som Læ, ligesom Spaden paa flere Maader yder Bequemmeligheder i Bivouaken;

at Mandskabet er stemt for Spaden, medens Ingen har beklaget sig over, at den var for tung at bære eller for svær at arbejde med i en kortere Tid.

Krigsministeriet maa efter de saaledes gjorte Erfaringer ansee det for hensigtsvarende, at Fodfolkspaden indføres i Hæren.

Forsøgene godtgjorde endvidere, at man erholdt det samme Arbejde udført med det halve Antal Spader og Afløsning af Mandskabet omtrent hver 5te Minut som med det hele Antal Spader uden Afløsning, hvilket hidrører deels fra det Drættende ved længere Tids Gravning og deels fra, at det halve Antal Arbejdere genere hverandre mindre end det hele Antal Arbejdere.

Afseet fra denne Omstændighed vilde det vel være hensigtsvarende, at hver Mand forsynedes med Fodfolkspade, baade af Hensyn til den Reserveforsyning, som derved vilde erholdes, og til den Gensformighed i Udrustning, der altid er ønskelig; men da ingen streng Nødvendighed herfor foreligger, troer Krigsministeriet, at man foreløbig under Hensyn til de finansielle Krav, der i andre Retninger stilles, kun bør sætte sig som Maal at erholde Fodfolkspaden tildeelt hver 3die Mand, hvorved Arbejdet altsaa er tænkt udført med 3 Afløsninger om nødvendigt.

Det til en saadan Anskaffelse medgaaende Beløb vil med Genhold til vedlagte Over-